

1231

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 29 grudnia 1956 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 12 maja 1951 r. w sprawie finansowania w jednostkach organizacyjnych spółdzielczości wydatków na współzawodnictwo, nagrody indywidualne, wynagrodzenia za prace zleczone i udział w komisjach oraz popieranie ruchu racjonalizatorskiego.

Na podstawie § 16 uchwały nr 44 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie zatwierdzenia wytycznych gospodarki finansowej jednostek organizacyjnych spółdzielczości (Monitor Polski Nr A-9, poz. 139) na wniosek Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. Uchyła się § 3 ust. 2 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 12 maja 1951 r. w sprawie finansowania w jednostkach orga-

nizacyjnych spółdzielczości wydatków na współzawodnictwo, nagrody indywidualne, wynagrodzenia za prace zleczone i udział w komisjach oraz popieranie ruchu racjonalizatorskiego (Monitor Polski Nr A-44, poz. 578).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: *St. Jędrzychowski*

1232

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 29 grudnia 1956 r.

uchylające zarządzenie z dnia 12 stycznia 1953 r. w sprawie wyrobu pieczywa cukierniczego.

Na podstawie art. 1 i 3 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uchyła się zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 12 stycznia

1953 r. w sprawie wyrobu pieczywa cukierniczego (Monitor Polski Nr A-4, poz. 43).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: *St. Jędrzychowski*

1233

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 31 grudnia 1956 r.

w sprawie przekazania Ministrowi Gospodarki Komunalnej i Ministrowi Handlu Wewnętrznego uprawnień do ustalania cen zbytu na artykuły zaopatrzeniowe i inwestycyjne oraz roboty (usługi) o charakterze przemysłowym, wykonywane przez przedsiębiorstwa im podległe.

Na podstawie § 1 ust. 2 i 3 uchwały nr 406 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1953 r. w sprawie właściwości organów do ustalania niektórych cen, opłat i stawek taryfowych oraz w sprawie zasad i trybu składania wniosków o ustalenie cen, opłat i stawek taryfowych oraz określenie wytycznych do ich ustalenia (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-57, poz. 722, Nr A-96, poz. 1336, Nr A-115, poz. 1495, z 1954 r. Nr A-50, poz. 683 oraz z 1955 r. Nr 65, poz. 850, Nr 120, poz. 1582 i Nr 123, poz. 1601) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przekazuje się:

1) Ministrowi Gospodarki Komunalnej uprawnienia do ustalania cen zbytu:

a) artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych produkowanych przez podległe przedsiębiorstwa, jeżeli na takie same artykuły produkcji innych przedsiębiorstw państwowych nie zostały ustalone jednolite ceny zbytu,

b) artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych produkowanych przez przedsiębiorstwa podległe radom narodowym, nad których działalnością gospodarczą sprawuje zwierzchni nadzór, o ile na artykuły te z uwagi na ich znaczenie ustala się ceny zbytu jednolicie w skali krajowej (§ 4 ust. 3 i 4 uchwały nr 279

Rady Ministrów z dnia 18 maja 1954 r. w sprawie zasad ustalania cen artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych wytwarzanych przez przedsiębiorstwa przemysłu drobnego, przedsiębiorstwa przemysłu spółdzielczego oraz przedsiębiorstwa gospodarki nieuspołecznionej (Monitor Polski Nr A-52, poz. 695),

2) Ministrowi Handlu Wewnętrznego uprawnienia do ustalania cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych produkowanych przez podległe mu przedsiębiorstwa remontowo-montażowe.

§ 2. Przekazuje się Ministrowi Handlu Wewnętrznego uprawnienia do ustalania cen na roboty (usługi) o charakterze przemysłowym wykonywane przez jednostki mu podległe dla jednostek gospodarki uspołecznionej.

§ 3. Ceny zbytu artykułów, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a) i pkt 2, należy uzgodnić z wyłącznym lub głównym nabywcą tych artykułów (bezpośrednim nabywcą lub właściwą jednostką zbytu). W celu uzgodnienia ceny — ministerstwo (centralny zarząd) podaje proponowaną cenę wyłącznemu lub głównemu odbiorcy, który może w ciągu 20 dni zgłosić zastrzeżenie. Niezgłoszenie zastrzeżenia w terminie 20 dni od daty otrzymania wniosku uważa się za akceptację proponowanej ceny.